

indiske Øer, vilde det blive den nye Rigsdag, der kom til at stemme derom. I øvrigt blev der sagt, at det var kun en Meddelelse, vi fik, som vi ikke maatte tale om. Vi var ikke hidkaldte for at drøfte Sagen eller give nogen som helst Tilskyndelse, men kun for at faa en Meddelelse.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg tror, der foreligger en Misforstaaelse. Det er lidt vanskeligt her at komme ind paa Forhandlingerne i det lukkede Møde; men det, jeg advarede imod, og som jeg sagde ikke var i dansk Interesse, var at fremhæve saa stærkt, at det skulde være en Pression, et Tryk (Ellinger: Og det er det ikke?) Nej, saaledes betragter jeg det ikke, og den Opfattelse har jeg vendt mig imod. Men hvis man skulde føre et Lands Politik saaledes, at man kun skulde vite for et Tryk og ikke søge at komme til Klarhed over, hvad der var den klogeste Politik, saa vilde vedkommende Land rimeligvis gaa fra Katastrofe til Katastrofe. De udenrigspolitiske Hensyn kan meget vel spille den største Rolle, uden at man derfor behøver at kalde det et Tryk. Og naar jeg i Dag anfører dette, — ikke anfører det som en Pression eller som et Tryk, men kun hævder, at dette Spørgsmaal først og fremmest maa bedømmes paa et udenrigspolitisk Grundlag, saa har det været en fuldstændig nødvendig Følge af den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet er blevet behandlet. Til Trods for, at alle var bekendt med, hvordan Stillingen var, har man i Offentligheden behaget sig i fuldstændig at se bort derfra. Dette var en skadelig og usund Tilstand, og inden Afgørelsen blev truffet, var det nødvendigt at henpege herpaa.

Maa jeg til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) bemærke, at det er lidt vanskeligt saa lang Tid efter at sige, hvorledes saadanne Samtaler i alle Enkeltheder er faldet. Jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem siger det, har vi ogsaa drøftet Muligheden af Valg. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Samtalen fandt Sted i Januar, og normalt maatte en Sag som denne kunne ventes at have foreligget inden Valgene, selv uden nogen Udsættelse af disse, havde fundet Sted; saa hvis Sagen først skulde frem for det danske Vælgerfolk, havde der dog været Anledning til at komme ind paa den Side af Sagen og sige, at dette Spørgsmaal kunde jo nok fremmes, men man vilde dog gøre opmærksom paa, at et mellemliggende Valg maatte finde Sted. I

Januar kunde som sagt Sagen normalt ventes at foreligge til Afgørelse i Løbet af to Maaneder.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Den højtærede Udenrigsminister udtalte sin Paaskønnelse af, at jeg havde udtalt mig maadeholdent i Spørgsmaalet om Dementierne. Jeg vil dog nødig have, at der skulde opstaa Misforstaaelse af mit Ønske om at bruge maadeholdne Udtryk. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister udtalte sig mindre maadeholdent angaaende Spørgsmaalet. Han erklærede, at det var Daarskab og Vaas og grænsede til Sindssyge, naar man af denne Grund overhovedet angreb Ministeriet. Jeg maa fastholde den Opfattelse, at det er en saare skæbnesvanger Holdning, som Ministrene har indtaget. Jeg tror for mit Vedkommende, ikke at det er nødvendigt, fordi man skal hemmeligholde en Sag, at erklære det modsatte af, hvad der er rigtigt, og jeg tror, at hvis man gør dette, saa sætter man hele sin Fremtid i den største Fare, thi jeg mener ikke, man vil kunne føle sig overbevist om, at senere Erklæringer ikke ogsaa er i Strid med Sandheden.

Naar den højtærede Udenrigsminister roste mig som en udmærket Advokat for dem, der var stemte for Salget, saa beror dette paa, at jeg personligt som en ubetinget Modstander af Salget kunde ønske at benytte Lejligheden til at fremhæve alle de Motiver, der viser det, man kunde kalde for Fallentilstanden, idet jeg personligt mener, at det, som man ikke kan gøre, og som man aldrig bør gøre, og det, som man mindst af alt burde gøre under den nuværende Krigstilstand, det er at give blankt op eller at opgive Arbejdet og erklære, at denne Opgave kan vi ikke magte.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg holder mig kun til den ene Ting, som jeg er uenig med den højtærede Udenrigsminister om i Øjeblikket, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Sag bør forelægges for en ny Rigsdag eller ikke. Den højtærede Udenrigsminister vil ikke benægte, at vi har ført en Samtale derom. Den højtærede